

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

حجت الاسلام و المسلمین جناب آقای کروبی
رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۸۶/۱۱/۱۸۸

تاریخ ثبت: ۸۶/۵/۲۴

اقدام کننده: *حاجی*

صبر ✓

عصر ✓

لایحه " موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی مغرب " که بنا به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی در جلسه مورخ ۱۳۸۰/۵/۱۰ هیأت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می گردد.

[Signature]
سید محمد خاتمی

رئیس جمهور

۲۴۲۰۸/۳۴۴۸۶

۱۳۸۰ / ۵ / ۲۴

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، شورای نگهبان، دفتر معاونت حقوقی و امور مجلس رئیس جمهور، وزارت امور خارجه، وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت صنایع و معادن، بانک مرکزی ایران و دفتر هیأت دولت.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

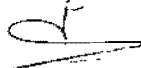
بسمه تعالی

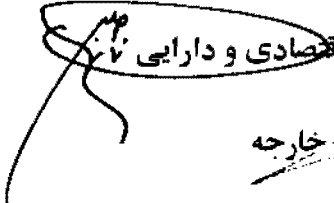
مقدمه توجیهی:

با توجه به اهمیت سرمایه گذاری در به کارگیری منابع و امکانات بالقوه اقتصادی و نظر به ضرورت تشویق و حمایت از سرمایه گذاری های اتباع دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی مغرب و به منظور ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاری های یادشده و جهت ارتقا و تحکیم همکاری های اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت، لایحه زیر جهت طی تشریقات قانونی تقدیم می شود:

لایحه "موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی مغرب"

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی مغرب مشتمل بر یک مقدمه و (۱۴) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

رئیس جمهور

وزیر امور اقتصادی و دارایی

وزیر امور خارجه

بسمه تعالی

موافقتنامه

تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری

بین

دولت جمهوری اسلامی ایران

و

دولت پادشاهی مغرب

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی مغرب که از این پس طرف های متعاقد نامیده می شوند، با علاقه مندی به تحکیم همکاری اقتصادی در راستای منافع هر دو کشور، با هدف به کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف های متعاقد در قلمرو یکدیگر، و با تصدیق لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاری های سرمایه گذاران طرف های متعاقد در قلمرو یکدیگر به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱

تعاریف

از نظر این موافقتنامه اصطلاحات ذیل دارای معانی مندرج در زیر خواهد بود:

۱ - اصطلاح "سرمایه گذاری" عبارت از هر نوع مال یا دارایی و بویژه موارد زیر است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرف های متعاقد در قلمرو و برابر قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه پذیر خوانده می شود) به کار گرفته شود:

الف - اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل رهن، وثیقه، حق حبس و حق انتفاع،

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکت ها،

ج - حق نسبت به پول یا هر عملیاتی که دارای ارزش اقتصادی باشد،

د - حقوق مالکیت صنعتی و معنوی از قبیل حق اختراع، نمونه های کاربردی، طرح ها یا نمونه های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری،

ه - حق اکتشاف، استخراج و بهره برداری از منابع طبیعی و نیز دیگر حقوق کسبی اعطا شده به وسیله قانون، قرارداد یا تصمیم قانونی مراجع صلاحیتدار.

۲ - اصطلاح سرمایه گذار از نظر هر طرف متعاقد عبارت از اشخاص زیر است که در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری می کنند:

الف - اشخاص حقیقی که برابر قوانین همان طرف متعاقد، اتباع آن طرف متعاقد به شمار آیند و تابعیت طرف متعاقد دیگر را دارا نباشند.

ب - اشخاص حقوقی هر طرف متعاقد که برابر قوانین همان طرف متعاقد تشکیل و تأسیس شده باشند و مقر و فعالیت اقتصادی حقیقی آنها در قلمرو همان طرف متعاقد قرار داشته باشد.

۳ - اصطلاح "عواید" به معنی وجوه خالصی است که به طور قانونی از سرمایه گذاری حاصل شده باشد از قبیل سود، سود تسهیلات مالی، سود سهام، حق الامتیاز و کارمزد.

۴ - اصطلاح "قلمرو":

الف - از نظر جمهوری اسلامی ایران عبارتست از قلمرو جمهوری اسلامی ایران از جمله مناطق دریایی و نیز فلات قاره، بستر و زیر بستر دریا، فضای هوایی بالای آن و مناطق انحصاری اقتصادی تا حدی که جمهوری اسلامی ایران بر آنها اعمال حاکمیت یا صلاحیت می کند.

ب - از نظر پادشاهی مغرب عبارتست از قلمرو پادشاهی مغرب از جمله مناطق دریایی ماورای آب های سرزمینی پادشاهی مغرب که به وسیله قوانین پادشاهی مغرب، در انطباق با حقوق بین الملل، به عنوان مناطقی که پادشاهی مغرب از نظر بستر و زیر بستر دریا و منابع طبیعی می تواند بر آنها اعمال حقوق کند تعیین شده یا در آینده تعیین خواهد شد.

ماده ۲

تشویق سرمایه گذاری

- ۱ - هر طرف متعاقد مبادرت به تشویق و ایجاد شرایط مناسب برای اتباع خود جهت سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر خواهد نمود.
- ۲ - هر طرف متعاقد مبادرت به تشویق و ایجاد شرایط مناسب برای اتباع طرف متعاقد دیگر جهت سرمایه گذاری در قلمرو خود خواهد نمود.

ماده ۳

پذیرش سرمایه گذاری ها

- ۱ - هر طرف متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.
- ۲ - هر طرف متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری کلیه مجوزهایی را که برابر قوانین و مقررات خود جهت تحقق صحیح سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطا خواهد کرد.

ماده ۴

حمایت از سرمایه گذاری ها و رفتار با سرمایه گذاری ها

- ۱ - هر طرف متعاقد رفتار منصفانه و عادلانه را تضمین خواهد کرد و برای سرمایه گذاری های سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر حمایت کامل و امنیت را فراهم خواهد آورد. هر طرف متعاقد نباید با اقدامات تبعیض آمیز به مدیریت، نگهداری، استفاده، بهره مند شدن و فروش سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود زیان برساند.

۲ - سرمایه گذارهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر طرف متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاهد دیگر و رفتار منصفانه ای برخوردار خواهند بود که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث - هر کدام که مساعدتر است - نامساعدتر نباشد.

۳ - هر طرف متعاهد باید در قلمرو خود در رابطه با مدیریت، نگهداری، استفاده، بهره مندی یا فروش سرمایه گذاری ها با سرمایه گذاران طرف متعاهد دیگر رفتاری داشته باشد که از رفتار او با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالثی (هر کدام مساعدتر است) نامساعدتر نباشد.

۴ - چنانچه هر طرف متعاهد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا نهاد منطقه ای مشابه و یا یک موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف حقوق و مزایای خاصی را به یک یا چند سرمایه گذار کشور ثالث اعطا کرده و یا در آینده اعطا کند، ملزم به اعطای حقوق و مزایای مزبور به سرمایه گذاران طرف متعاهد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵

مقررات مساعدتر

قطع نظر از شروط مقرر در موافقتنامه حاضر، شرایط مساعدتری که میان هر طرف متعاهد و یک سرمایه گذار طرف متعاهد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶

مصادره و جبران خسارت

۱ - سرمایه گذاری های سرمایه گذاران هر طرف متعاهد توسط طرف متعاهد دیگر مورد سلب مالکیت، ملی کردن یا تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت مگر اینکه اقدامات مزبور به خاطر یک هدف عمومی، برابر فرآیند قانونی، به روشی غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع و مؤثر خسارت انجام پذیرد.

۲ - میزان جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه گذاری بلافاصله قبل از عمل سلب مالکیت، ملی کردن یا مصادره یا آگاهی از آنها باشد. هرگونه تأخیر در پرداخت خسارت باید توسط طرف مصادره کننده با رعایت مقررات بانکی جاری آن طرف متعاهد جبران شود.

ماده ۷

زیان ها

سرمایه گذاران هر طرف متعاهد که سرمایه گذاری های آنها به علت جنگ یا هر گونه درگیری مسلحانه، انقلاب یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاهد دیگر دچار خسارت شود از رفتاری برخوردار خواهند شد که از رفتار طرف متعاهد مزبور با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر

کشور ثالث (هر کدام که از نظر جبران، اعاده مال و پرداخت غرامت چنین خسارتی مساعدتر است) نامساعدتر نباشد.

ماده ۸

برگشت سرمایه و انتقال

- ۱ - هر طرف متعهد طبق قوانین و مقررات مربوط خود تمامی انتقالات مربوط به سرمایه گذاری های موضوع این موافقتنامه را به صورت خالص پس از کسر مالیات به صورت آزاد و بدون تأخیر تضمین خواهد نمود این انتقالات موارد زیر را شامل می شوند:
 - الف - عواید، بدانگونه که در بند ۳ ماده ۱ تعریف شده است.
 - ب - مبالغ حاصل از فروش یا تصفیه تمامی یا بخشی از یک سرمایه گذاری،
 - ج - حق الامتیازها و حق الزحمه های مربوط به قراردادهای انتقال فن شناسی،
 - د - مبالغ پرداخت شده برابر مواد ۶ و ۷ این موافقتنامه،
 - هـ - اقساط وام های مربوط به سرمایه گذاری و هزینه های مربوط به آنها،
 - و - حقوق، دستمزدها و دیگر وجوه دریافتی توسط اتباع یک طرف متعهد که پروانه کار مرتبط با یک سرمایه گذاری را در قلمرو طرف متعهد دیگر اخذ نموده اند.
 - ز - پرداخت های ناشی از اختلاف مربوط به یک سرمایه گذاری
- ۲ - انتقالات بایستی سریعاً به ارزش قابل تبدیل و به نرخ رسمی تبدیل در روز انتقال انجام پذیرد.

ماده ۹

جانشینی

هر گاه به موجب یک نظام بیمه در مقابل خطرات غیر تجاری مربوط به یک سرمایه گذاری پرداختی صورت گرفته باشد، طرف متعهدی که سرمایه گذاری در سرزمین او صورت گرفته است باید:

- الف - جانشینی بیمه گر را نسبت به حقوق سرمایه گذار به رسمیت بشناسد.
- ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته نخواهد بود.
- ج - اختلافات میان جانشین و طرف متعهد سرمایه پذیر برابر ماده (۱۲) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰

رعایت تعهدات

هر طرف متعهد رعایت تعهداتی را که در رابطه با سرمایه گذاری های سرمایه گذاران طرف متعهد دیگر تقبل نموده است تضمین می نماید.

ماده ۱۱

دامنه شمول موافقتنامه

- ۱ - این موافقتنامه فقط در مورد سرمایه گذاری های اولیه و سرمایه گذاری های مجددی اعمال می شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه پذیر برسد.
مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران به نشانی ایران - تهران - میدان پانزده خرداد می باشد.
مرجع صلاحیتدار در پادشاهی مغرب وزارت اقتصاد و دارایی، خصوصی سازی و جهانگردی به نشانی - رباط - مراکش می باشد.
- ۲ - این موافقتنامه در صورت تأیید مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه پذیر در مورد سرمایه گذاری هایی که قبل از لازم الاجرا شدن آن انجام شده است نیز اعمال خواهد شد.

ماده ۱۲

حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر

- ۱ - چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه پذیر و یک یا چند سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر درباره یک سرمایه گذاری بروز کند طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به صورت دوستانه حل و فصل کنند.
- ۲ - چنانچه طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق برسند هر یک از آنها می تواند اختلاف را در دادگاه های صالح طرف متعاقد سرمایه پذیر مطرح و یا ضمن رعایت قوانین و مقررات مربوط به خود به یک هیأت داوری سه نفره به شرح مندرج در بند (۵) ذیل ارجاع کند.
- ۳ - هر اختلافی که ابتدا در دادگاه های صالح طرف متعاقد سرمایه پذیر اقامه شود تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق دو طرف نمی تواند به داوری ارجاع شود و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود.
- ۴ - هر اختلافی که به داوری ارجاع شود از صلاحیت دادگاه های داخلی مستثنا خواهد بود. معهذافا این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داوری برای اجرای آن به دادگاه های داخلی مراجعه کند.
- ۵ - طرف متعاقد سرمایه پذیر یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) طرف متعاقد دیگر هر کدام که بخواهند اختلافی را به داوری ارجاع کنند باید ضمن ارسال اطلاعیه کتبی برای دیگری داور منتخب خود را معرفی نماید. طرف دیگر باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه یادشده نسبت به معرفی یک داور اقدام کند و داوران منتخب باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین کنند. چنانچه هر طرف ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب

ظرف مدت یادشده در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند هر یک از طرف ها می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. در هر صورت سرداور باید از اتباع کشوری انتخاب شود که در زمان انتخاب با طرف های متعاقد روابط سیاسی دارد.

۶ - طرف متعاهدی که یک طرف اختلاف است در طول مدت داوری و اجرای حکم نباید هیچ گاه و به هیچ وجه مصونیت خود را وسیله دفاع قرار دهد.

۷ - حکم دیوان داوری برای طرفین اختلاف قطعی و الزام آور است. حکم می تواند توسط دادگاه های داخلی طرف متعاهدی که در سرزمین او سرمایه گذاری صورت گرفته است به اجرا در آید.

ماده ۱۳

حل و فصل اختلافات بین طرف های متعاقد

۱ - کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه ابتدا از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر طرف متعاقد می تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه ای برای طرف متعاقد دیگر موضوع را به یک هیأت داوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرف های متعاقد و یک سرداور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به داوری هر طرف متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می کند و داوران منتخب طرف های متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر طرف متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت یادشده در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند هر یک از طرف های متعاقد می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرف های متعاقد روابط سیاسی دارد.

۲ - در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرف های متعاقد باشد انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه یادشده معذور یا تبعه یکی از طرف های متعاقد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچیک از طرف های متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳ - هیأت داوری با توجه به سایر مواردی که طرف های متعاقد توافق نموده اند آیین و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

۴ - تصمیمات هیأت داوری برای طرف های متعاقد الزام آور است.

ماده ۱۴

اعتبار موافقتنامه

۱- این موافقتنامه برابر قوانین و مقررات هر یک از طرف های متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارایه آخرین اطلاعیه هر یک از طرف های متعاقد مبنی بر لازم الاجرا شدن موافقتنامه برابر قوانین و مقررات مربوط خود، به مدت ۱۰ سال به موقع اجرا گذاشته خواهد شد. پس از انقضای مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند مگر آنکه یکی از طرف های متعاقد ۶ ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن موضوع را کتباً به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.

۳- نسبت به سرمایه گذاری های انجام شده یا تحصیل شده قبل از تاریخ انقضای اعتبار این موافقتنامه مفاد تمامی دیگر مواد این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله از تاریخ انقضای اعتبار نافذ خواهد بود.

در تأیید مراتب بالا امضا کنندگان زیر با اختیار کامل از طرف دولت های متبوع خود این موافقتنامه را امضا کرده اند.

این موافقتنامه در تهران به تاریخ دوم بهمن ماه ۱۳۷۹ (هجری شمسی) برابر با بیست و یکم ژانویه ۲۰۰۱ (میلادی) در دو نسخه به زبان های فارسی، عربی و انگلیسی منعقد گردید و هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت اختلاف در تفسیر موافقتنامه متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف
دولت پادشاهی مغرب

از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران